

ΟΚΤΩ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΩΝ ΠΕΝΤΕ ΕΚ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΙΤΑΛΙΑΣ

Κατωτέρω ἐκδίδομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνου τὸ κείμενον
ὅπιώ ἀξίων πολλοῦ λόγου Ἕγγράρων, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ
σχολιάστωμεν αὐτὰ ἐν ἄλλῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνή-
μονος. Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἔξῆς.

Α') Σιγίλλιον τοῦ μεγάλου κόμιτος Καλαβρίας καὶ Σικε-
λίας Ρογήρου, ἐπιδοθὲν τῷ 1112 τῇ ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου
Σκύλλης τῆς Καλαβρίας μονῇ τῶν ἀγίων πατέρων Βασιλείου
τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ ιερομάρτυρος
Παγκρατίου. 'Απόκειται δ' ἐν τῷ τῆς Νεαπόλεως Δημοσίῳ ἀρ-
χείῳ (R. Archivio di Stato), ἐν τῷ τμήματι (Fondo) Cocco,
εἰς οὗ ἀντεγράψαμεν αὐτὸν τῷ 1899 ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον.

Β') Γράμμα ἀφιερωτικὸν Νικήτα τοῦ χομισκόρτης εἰς τὴν
ἐν Καλαβρίᾳ μονὴν τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, ἐκδοθὲν
ἐν ἔτει 1116. 'Απόκειται ὅμοίως ἐν τῷ Fondo Cocco τοῦ αὐ-
τοῦ ἀρχείου.

'Αμφότερα τὰ ὑπὸ ἀρ. Α' καὶ Β' Ἕγγραφα σώζονται ἐν
πρωτοτύπῳ ἐπὶ περγαμηνῆς περιέχουσι δὲ πολλὰς ἐπιτιμήσεις
τῶν τελευταίων συλλαβῶν καὶ ἄλλας βραχυγραφίας περιέρ-
γους ὑπὸ ἔποφιν παλαιογραφικήν, ίδιως τὸ Β', οὗ ἄλλως ἔξα-
ρτος εἶνε ἡ διατήρησις. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τὰς περιλαμβανο-
μένας ἐν τῇ τοῦ διευθυντος τοῦ ἀρχείου *Baρθολομαῖου Ca-*
rrasso Relazione de l'Archivio di Stato in Napoli dal 1883
sino a tutto il 1898 ('Ἐν Νεαπόλει. 1899 σ. 7). αἱ δύο αὗται
ἔλληνικαὶ περγαμηναὶ ἡγεράσθησαν τῷ 1893. Σημειώθατο δ'
αὐτόθι, ὅτι ἡ μονὴ τοῦ Ἅγιου Παγκρατίου (Brancaccio), εἰς ἣν

ἀναρίστει τὸ ὑπὸ ἄρ. Α' ἔνταῦθα ἐκδιδομένον ἔγγραφον, ἔκειτο
ἐν Σκύλλῃ τῆς ἐπαρχίας Ρηγίου. Ήσε τὴν μονὴν ταύτην ἀνα-
ρέονται δύο ἔτερα διπλώματα. Τούτων τὸ μὲν, γραφὲν ἐν
ἔτει 1104 ὑπὸ τοῦ 'Ρογήρου Α' καὶ ἀργόμενον ἀπὸ τῶν λέ-
ξεων 'Ἐπειδὴ περὶ οἱ τοῖς δεροῖς τόποις, ἔξεδόθη ὑπὸ τοῦ Riccio
καὶ ὑπὸ τοῦ Minasi'¹. Τὸ δὲ ἔτερον τοῦ ἔτους 1177-8 εὑρη-
ται ἐκδεδομένον παρὰ τῷ Salvatore Cusa² καὶ τῷ κ. Ἀντω-
νιῳ Salinas, διευθυντῇ τοῦ Μουσείου Πανόρμου³. Τὴν περ-
γαμηνὴν ταύτην εἶχε δωρήσει τῷ 1863 εἰς τὸν κ. Salinas ὁ
γνωστὸς ἐν Παρισίοις βυζαντιολόγος Hase, λαβὼν αὐτὴν ὡς
διώρογ παρὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἐλλάδος Ἀμαλίας, ἐκλεγθὲν
ὑπὸ αὐτοῦ ἐκ σωρείας περγαμηνῶν ἐπιβεγχθείσης εἰς αὐτὸν⁴.
Ἄλλ' ὅποιαὶ τινες αἱ περγαμηναὶ αὗται καὶ ποῦ ἀποκεινται
νον: Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ καὶ ἄλλοτε προεθήκαμεν γιαρίς
νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν⁵, νομίζομεν, δτὶ δυνάμεθα νὰ λύσωμεν
τήμερον μετὰ πολλῆς πιθανότητος. Καὶ δὴ ὑπολαμβάνομεν,
ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν περγαμηνῶν αὗτη πρέπει νὰ ταύτισθῇ
μετὰ τῆς πλουσίας ἐκείνης σειρᾶς ὅγδοήκοντα πατριαρχικῶν
σιγιλλίων διαφόρων Ἑλληνικῶν μονῶν καὶ ἄλλων μοναστηρια-
. κῶν ἔγγράφων τῆς ἀποκειμένης ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ Ηα-

¹ C. Minieri Riccio Saggio di codice diplomatico. Supplemento I. 1882 σ. 6 κ. ί.—G. Minasi Il monastero Basiliano di S. Panerazio sullo scoglio di Scilla. Ἐν Ναξόλαι 1893 ἐν παρατήματι.—Ηρόλ. Paul Marc Plan zum Corpus der griechischen Urkunden. Ἐν Μονάχῳ. 1903 σ. 71.

² I diplomi greci ed arabi di Sicilia. Ἐν Πανόρμῳ. 1882 Τόμ. Α' σ. 683 κ. ί.

³ Di un diploma greco del monastero di S. Panerazio di Scilla, iv τῷ Archivio storico Siciliano. Nuova Serie. "Et. Γ" (1881-2) σ. 10 κ. ί. Τὸ δι-
πλωμα τοῦτο φέρει χρονολογίαν, "χριτος" ἴνδικτιῶνος τα', στιρεῖται δὲ ἡμερο-
νίας. Ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ ἀναγνώσκομεν: + σίγνον νικάτα νιοῦ λιδννουκ τοῦ πε-
ριστέρην + σίγνον χειρὸς μαρίας συμβίου αὐτοῦ. Οἱ αὔξυνοι θέτοι εἰς τὰ
σίγνα γράψαντες πιλοῦσιν εἰς Βαρλαάμ τὸν πανοδιώτατον καθηγούμενον
μονῆς τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Ηαγκρατίου τῆς Σκύλλης χωράφιον
εἰς τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ Πεχῆ... διὰ ταρία χρυσοῦ ἐκατόν δώδεκα.

⁴ "Ἐνθ" ἀν. σ. 10.

⁵ Ἐν τῷ "Ἄστει τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1903 καὶ ταῖς Mixtis, σχήμα σ. 690 κ. ί.

ρισίων ὑπ' ἀρ. Supplement grec 704-708, ἡς ἀναλυτικὴν περιγραφὴν ἔδημοσιεύσασεν ἄλλοτε¹. Δὲν εἶνε δῆλα δὴ τυχαία σύμπτωσις, ὅτι τὴν συλλογὴν ἔκεινην ἀπέκτησεν ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ x. Ομοὶ ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ Hase². Πόθεν δὲ ἄλλοθεν ἤδυνατο νὰ ἔγῃ ὁ Γαλάτης θυζαντιολόγος συλλογὴν ἀπαρτισθεῖσαν συστηματικῶς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν μονῶν, οἷα ἡ περὶ ἡς δὲ λόγος, ἀν- μὴ εἶνε αὐτῇ ἔκεινη, περὶ ἡς μαρτυρεῖ ὁ Salinas. δτὶ ἐκεδείχθη ποτὲ εἰς τὸν Hase ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας; Καὶ μαρτυρεῖ μὲν ὁ Salinas, δτὶ κατὰ μὴ σημειούμενον ῥητῶς ἔτος πρὸ τοῦ 1863 δὲ Hase μόνον τὴν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Παγκρατίου τῆς κάτω Ἰταλίας ἀναφερομένην περγαμηνὴν εἶχεν ἐν τῇ κατοχῇ αὐτοῦ, λαβὼν παρὰ τῆς Ἀμαλίας. Ἄλλα, βλέποντες τὴν δλην συλλογὴν τῆς βασιλίσσης περιελθοῦσαν ἔπειτα εἰς τὸν Hase, δικαιούμενοι νὰ εἰκάσωμεν, δτὶ ἔλαβε ταύτην δλην ὡς δῶρον μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἐλλάδος ἔξωσιν τοῦ Ὀθωνος ὑπὸ τῆς ἐκπτώτου βασιλίσσης.

Οὐχ ἡττον παρατηρητέον, δτὶ δὲ ἀρχαῖος ἡμῶν μαθητὴς, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας x. Σωκράτης Κουγέας, ἐμελέτησε μεθ' ἡμᾶς τὸ παρελθόν θέρος εἰδικώτερον τὴν Παρισιακὴν συλλογὴν καὶ ιδίως τὰ ἐν αὐτῇ χαρτῶν ὑπ' ἀρ. 81 - 124 ἔγγραφα τοῦ κώδικος 708. Ἐφθασε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, δτὶ ἡ συλλογὴ συνεκροτήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε' δι' ἔαρχικῶν ἐπιτρόπων, περιοδευσάντων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1797 καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1798 ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς μονὰς καὶ τοῦτο μὲν περισυλλεξάντων συμφώνως πρὸς τὰ πατριαρχικὰ γράμματα τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἔκάστου μοναστηρίου καὶ καταγραφὰς τῶν κτημάτων αὐτοῦ, τοῦτο δὲ συμπαραλαβόντων εἰς τὰ πατριαρχεῖα τὰ παλαιὰ σιγίλλια, δπως ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδιθῶσι νέα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου.

¹ Νίος Ἐλληνομνήμονος Τόμ. I" σ. 377-401.

² Λύτση σ. 378.

'Απηγύθυνε δ' εἰς γῆμαξα πεσίν τούτην ἡγέραιας τούτου περισπούδαστον ἐπιστολὴν, ἡνὶ θέλομεν ἀναστείλειν ὁλόκληρον ἐν τῷ προσεγγεῖ τεύχει τοῦ Νέου Εὐλαγχονίμονος, περιοριζόμενοι σήμερον εἰς τὴν παράθεσιν μόνον τοῦ τέλους αὐτῆς, ἔχοντος ἀδειας· «Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι ΗΙΙ - 708 τοῦ Supplement grec τῆς Παρισιακῆς Μισθισθήσης ἀποκείμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦσαι βεναίως μέρος μόνον τῆς ὅλης συλλογῆς τῆς καταρτισθείσης τῇ παραγγελίᾳ τοῦ ἀειμνήστου ιεράρχου· ἀλλ' ὅσουνδήποτε ἀτελῆς καὶ ἀν εἴναι αὔτη, μᾶς παρέγει σπουδαῖς εἰδῆσεις διὰ τὴν Ιστορίαν καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ κτηματολόγιον τῶν Ἑλληνικῶν μονῶν. Εύκτατον δὲ θὰ ἡτο νὰ ἐρευνηθῶσιν ἐπιμελέστερον καὶ ἀκριβέστερον τὰ τῆς πατριαρχικῆς ἑκείνης ἀποστολῆς, γάτις, ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθαγιασθέντος ἔθνομάρτυρος τοῦ Γενούς, εἶχεν διντως «θειότατον τὸν σκοπὸν», τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ χραταίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, διόποιος ἔκτοτε παρεσκευάζετο καταλλήλως δικιας πρωτοστατήση εἰς τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα».

'Αλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη προέλευσις τῆς Παρισιακῆς συλλογῆς δὲν ἔντιστρατεύεται πρὸς τὴν μεταγενεστέραν αὐτῆς Ιστορίαν, οἷσαν ἔξεθήκαμεν ἔνωτέρω. Μένει δὲ μόνον ἄγνωστον πῶς καὶ διὰ τίνος τὸ μέρος τῆς πατριαρχικῆς συλλογῆς τὸ νῦν περισταζόμενον ἐν τοῖς Παρισιακοῖς κώδιξι 703 - 708 περιήλθεν εἰς τὴν βασιλισσαν Ἀμαλίαν, ἀν εἶνε διντως τὸ ἀθροισμα τῶν περγαμηνῶν, δις εἶχεν αὕτη ἐπιδείξει ποτὲ εἰς τὸν Hase κατὰ τὴν μαρτορίαν τοῦ κ. Salinas.

'Ἐν τέλει προεβλέπομεν, δτι, ὡς ὀρθῶς σημειόνει δ Capasso¹, ὅλιγα εἶνε τὰ μέχρι τοῦδε ἀλλοθεν γνωστὰ περὶ τῆς Ιστορίας τῆς μονῆς τοῦ Ἅγιου Παγκρατίου, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἴδρυτὴν αὐτῆς μανθάνομεν τώρα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ κατωχέρω ὑπὲρ.
Α' ἐκδιδομένου ἔγγραφου.

¹ "Ενθ" άν. φ. 7.

Γ') Μαύρου γνησίου υἱοῦ χυροῦ Λαύρεντίου Μαχελλάρη απὸ Κροτώνης (Cortone) τῆς κάτω Ιταλίας καὶ Πουρπούρας νομίμου συμβίου αὐτοῦ ἀχρόνιστος, ἀλλ' εἰς τὸν δέκατον τρίτον πιθανῶς αἰῶνα ἀναφερομένη ἀφιέρωσις κτημάτων εἰς τὸν καθηγούμενον Ματθαῖον τῆς μονῆς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Χιούρε. Εὑρηται δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐν ἀντίγραφῳ ἐν τῷ φ. 53^a τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 30167, περιέχοντος πολλὰ καὶ ἄλλα ἡξια λόγου σημειώματα καὶ ἀντίγραφα, γενόμενα τὸν δέκατον ἔκτον καὶ δέκατον ἔβδομον αἰῶνα, ὃν τινα χειρὶ Ἰωάννου τοῦ Σαγκταμαύρα¹.

Δ') Ακύρωσις τῆς ὑπὲρ τοῦ μοναχοῦ Θεοδούλου διαθήκης Γερασίου καθηγούμενου τῆς ἐν Καλαβρίᾳ κειμένης μονῆς τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Σώζεται δὲ καὶ ταύτης ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι μεταγενέστερον ἀντίγραφον ἐν φ. 266^{a-b} καὶ εἶτα ἐν φ. 55^a. Καὶ εἶναι μὲν καὶ αὕτη ἀχρόνιστος, ἀλλ' ἀνέρχεται πιθανῶς ὁμοίως εἰς τὸν δέκατον τρίτον περίπου αἰῶνα. Περὶ δὲ τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς γεγραμμένου πρωτοτύπου σημειοῦται ἐν φ. 266^a τοῦ κώδικος τὰ ἔξης: Copia di certo privilegio overo instrumento seu testamento, scritto in charta pecora in littera e lingua greca, scritto, quale scrittura l'havera l'illusterrissimo S. D. Bernardino di Mendoza figliuolo del Exº Marchese di Mondeseciar, vicerè di Napoli quale D. Bernardino era abbate dell'abatia di Sto Pietro in Calabria.

Ε') Ἀποκαταστατικὴ ἡ συστατικὴ γραφὴ τοῦ πατριάρχου Μανουὴλ δοθεῖσα εἰς τοὺς ἐκ Καλαβρίας ἱερομονάχους Μᾶρκον, Νεκτάριον καὶ Ἰσαάκιον, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται καὶ πάλιν

¹ Τὸ περὶ τοῦ κώδικος τούτου Νέον Έλληνομυήμαν Τόμ. Γ' σ. 295 κ. ἡ. 'ἘΕ αὐτοῦ δὲ' ἔξεδώκαμεν ηδη ἐν μὲν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἰθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 159 κ. ἡ. τὸ ταβουλλαρικὸν γράμμα τοῦ ἡγουμένου τῆς ἡγ. Μοναστερίου μονῆς τοῦ Ταξιάρχου τῆς ἐπικεκλημένης τοῦ Κονταστεράνου τοῦ ἔτους 1326, ἐν δὲ τῷ Νέῳ Έλληνομυήμαν Τόμ. Γ' σ. 256 κ. ἡ. τὸ ἀργυρόδενάλλον τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων τοῦ Μιχαήλ Καβάκη καὶ τῆς μονῆς Πεπεληνίτης. 'Αλλα δὲ' ἀντίγραφα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος θίλομεν ἀκόματες ἀλλοτε.

τὸς ἱερουργεῖν μετὰ τριετῆ ἐπίσχεσιν.¹ Η γραφὴ αὗτη σώζεται ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῷ Βιενναϊκῷ κώδικι *Historicus graecus LXX* (Nessel), φ. 93°. Εἶναι δὲ ἀχρόνιστος, οὐδὲ γινώσκομεν, ἂν δὲ πατριάρχης Μανουὴλ, ἐπ' οὗ ἔξεδόθη, εἶναι ἡ Α' (1221-26) ή ἡ Β' (1240-54). Ἀλλὰ ἐκ τῆς μνείας τοῦ πρωτασηχρῆτος Σεναχηρείμ χαθίσταται πιθανὸν, διτὶ πρόκειται περὶ τοῦ Β'. Καὶ δῆ τὸν πρωτασηχρῆτος τοῦτον Σεναγηρείμ δικαιούμεθα νὰ ταῦτισωμεν μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ῥητορικῆς Μιχαὴλ Σεναγηρείμ, πρὸς δὲ ἔχομεν σωζομένην ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκράτορος Νικαῖας Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως (1254-58)². Αὕτου δὲ σημειώσεως εἶναι καὶ διτὶ ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι, ἐξ οὗ ἔξερχόμεν τὴν γραφὴν ταύτην τῷ 1875, περιείχετο κατὰ τὸν ἐν φ. 21° πίνακα τῶν ἐν τῇ βίβλῳ περιεχομένων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ «Νεαρὰ νομοθεσία περὶ γαμηλίων συναλλαγμάτων τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ». Ἀλλὰ, τοῦ κώδικος περισωθέντος χολοθοῦ, συναπωλέσθησαν τὰ φύλλα, ἐν οἷς περιελαμβάνετο ἡ νεαρὰ αὕτη. Διὸ δὲν γινώσκομεν, ἀν αὗτη εἶναι ἡ νεαρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἔκεινου περὶ μνηστείας³ ή ἡ Λύσις τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου, ἐπικυροῦσα τὴν προγεγονόταν παρ' αὐτοῦ νεαρὰν περὶ τοῦ γάμου⁴ ή ἡ περὶ ἀκωλύτου γάμου θείας καὶ ἀνεψιοῦ⁵ η τέλος ἄλλη τις ἀγνωστος μέχρι τούτου

¹ "Ιδε περὶ αὐτοῦ *Bernhardy Grundriss der griechischen Litteratur* ἰδ. γ' Τόμ. Β' μέρ. α' σ. 203. — *Rheinisches Museum* Τόμ. Η' (1863) σ. 447 — *Cobet Variae lectiones* σ. 186. — *Krumbacher Geschichte der byzantinischen Litteratur* σ. 478, 541. 'Ελλ. μεταρρ. *Σωτηριάδου* Τόμ. Β' σ. 141, 268. — *N. Festia Lascaris epistolaæ*. 'Εν Φλωρεντίᾳ, 1898. "Αλλος δὲ Μιχαὴλ Σεναγηρείμ εἶναι ὁ στρατοπεδάρχης καὶ πρωταλλαγάτωρ ὁ ἀρμάσσεις ἀπὸ τῶν ἡμερῶν 'Ανδρούνικου Α' Παλαιολόγου μέχρις 'Ιωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, περὶ οὗ ίδε *Πινηφόρον Γεγοορδάν* Τόμ. Α' σ. 255, 3, *Καντακουζηνόν* Τόμ. Α' σ. 130, 3, 158, 18. Τόμ. Β' σ. 77, 8 καὶ *Μανουὴλ Φιλήν* ἰδ. *Επιμ. Miller* Τόμ. Β' σ. 141.

² *Zachariae von Lingenthal Novellae constitutiones imperatorum posl Justinianum* σ. 359 κ. 6.

³ Αὐτόθι σ. 378 κ. 6.

⁴ Αὐτόθι σ. 412 κ. 6.

Εις τὰ πέντε ταῦτα ἔγγραφα τάναρερόμενα εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν κάτω Ἰταλίαν ἐπακολουθοῦσι κατωτέρω τὰ ἔξις·

Γ') Ἰωάννου Βουτζῆ καὶ τοῦ νείου Κωνσταντίνου, Μιχαήλ τοῦ Κομπῆ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας συμφωνία τοῦ ἔτους 1324 μετὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς περὶ τὴν Ῥοδόπην μονῆς Θεοτοκοῦ τῆς Τζηντζηλουκιωτίστης περὶ τίνος μυλῶν; μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Θεματικοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Ζυγαδηνοῦ, τοῦ ἐπιακοποῦ Μοσυνοπόλεως, οὖν εἰς τὴν περιοχὴν ἀνήκεν ἡ μονὴ, τοῦ κρατοῦντος τῆς πόλεως ταύτης πρωτοσεβαστοῦ τῶν Βουλγάρων Νικολάου τοῦ Βίτου καὶ ἑτέρων ἐπιγενομένην ἀπόδειξιν, διτὶ ὁ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων διεκδικούμενος μυλῶν ἀνήκεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν εἰρημένην μονήν. Τὰ ἔγγραφα τοῦτο σώζεται ἐν πρωτοτύπῳ ἔγγεγραμμένον ἐν τῷ ἀργῆσιν ἄγράφῳ μείναντι φ. 229^ο τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα γεγραμμένου ὅπ' ἀρ. 23 Εὐαγγελίου τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρεὶ Ιερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ζ') Τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, ἐξάρχου πάσης Ἀσίας καὶ καθηγουμένου Πάτμου Μεθοδίου ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα περὶ ζητείας χάριν τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς, πιεζομένης ὅπὸ τῶν Ἀγρηγῶν, διὰ τοῦ μοναχοῦ Νεοφύτου. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐγράψαμεν τῷ 1876 ἐκ τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς πρωτοτύπου τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος ἐν φ. 64^α - 65^ο τοῦ ἐν τῇ Βοδληιανῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὁξωνίου Βαροκκικοῦ συμμίκτου κώδικος 216. Ἐνεκεν ἐκπτώσεως τεμαχίου τινὸς τῆς περγαμηνῆς προέρχονται τὰ ἐν τῇ ἐκδόσει διὰ στιγμῶν δηλούμενα κενά.

Η') Ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι φ. 67^ο περιλαμβάνεται δομοίως πρωτότυπος ἐπὶ περγαμηνῆς ἡ ἐν ἔτει 1543 ἐπιστολὴ τοῦ ιερομονάχου Γρηγορίου, καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ ὅρᾳ ιερᾶς μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, πρὸς τοὺς ἀρχοντας Κρήτης περὶ ἀποστολῆς χρηματικῶν βοηθειῶν διὰ τοῦ Κρητὸς ιερομονάχου Μαξίμου Μαγκανάρι. Τὸ δὲ ἀγιον ὅρος, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῷ ἔγγράφῳ, δὲν φαίνεται γὰρ εἶναι ὁ Ἀθως, διότι

μεταξύ τῶν ἔχλεπουσῶν ἐν αὐτῷ μονῶν δὲν γινώσκομεν μονῆν τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Δέν εἶναι δὲ ἀπίθανον, διό πρόκειται περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καθ' ἡσημείωσεν ἐ Σοκε ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κωδίκων τῆς Βοδλιανῆς¹, παραλαβὼν ἵσως τὴν εἰδησιν ἐκ σημειώματος περὶ τῆς προελεύτειος τοῦ ἔγγραφου τούτου. 5

Α'

† Σημῶνιον γενέμενον περὶ ἡμῶν Ρωκερίου μεγάλου κόμητος Καλαβρίας καὶ Σικελίας καὶ ἐπιδοθὲν τῇ μονῇ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν τοῦ τέ μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου καὶ Ιερομάρτυρος Παγκρατίου μηνὶ Ἰάννουαρίῳ τῆς ινδικτιώνος διεκάτης †. 10

Ἄσι μὲν τῷ θεῷ ἀρεσκόντων, ἀναμιμήσκεσθαι ἔργων καὶ τῶν περὶ τῶν αὐτοῦ ἱερῶν τὲ καὶ εὐαγῶν ναῶν φροντίδα ποιεῖν, ὡς ἀν τα κατ' αὐτοῦς διευθύνωντες ψυχοφειλῆ λίαν² καὶ λύπωσιν ἀμαρτημάτων, μετουσιαν τὲ αἰωνίων ἁγαθῶν ἀξιοῦν πέφυκε· χαίρει γὰρ ἐπὶ τούτοις ὁ τῆς σωτηρίας· τῷ ἀνθρώπων κηδόμενος Κύριος· καὶ ἀφορ- 15 μὰς ἐπιζητεῖ παρ' ἡμῶν, δι' ὃν ταῖς ἐπιγγελμέναις τοῖς ἀγίοις δυνησόμεθα συνπαγήναι σκηναὶς· καὶ συνάπολαύειν αὐτοῖς τῆς ἐκείθεν μακαριότητος· διὸ ταῦτα εὖν, καὶ καταγώγια μοναχῶν, καὶ ίδρυσις ἐκκλησιῶν, καὶ συνάξεις δημόσιαις· καὶ τὰ πολλῶν κατορθώματα, ἐλεημοσύναι τὲ ἐτυπώθησαν ἵνα διὰ πολλῶν τρόπων ἡ ἰκάστου πρὸς 20 θεῶν σωτηρία εὑρίσκεται· ἔνθεν τοι καὶ ὁ ἡμέτερος Καπρίλης Νικόλαος ὁ τῶν Μεσῶν, ἡτήσατο παρ' ἡμῶν, τοῦ ἐπὶ τὴν τῆς Σκύλλης στερρὰν πέτραν μετὰ προστασίας ἡμετέρας καὶ βουλῆς ἀνιδρύσαι μονῆν ἐπ' ὄνόματι τῶν ἀγίων καὶ δούλων πατέρων ἡμῶν· τοῦ τε μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου, καὶ Ιερομάρτυρος Παγκρατίου ἐπίσιμον· 25 ταξιν τέ μοναχῶν· καὶ δύονοισαν ἀδελφῶν συναθροῖσαι· ἐν ἐν ταύτῃ διηνεκῶς τὸ θείον ὄμνηται καὶ δοξάζεται· ἡμῶν δὲ μὴ βουλομένων τὴν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πολλῶν ψυχῶν σωτηρίᾳ βουλῆν αὐτοῦ ἴγκοφαι προθύμως· καὶ ὀλοψύχως· τούτο προετάξαμεν γενέσθαι καὶ μάλα ι-

¹ Catalogi codicium manuscriptorum Bibliothecae Bodleianae pars prima.
Ἐν Οξωνίᾳ. 1853 σ. 377.

κότως κυρώπαντες ἐν ταύτῃ τῇ μελλουσῃ γεγονέναι μονῇ πρόστανταις καὶ ἡγουμενεύειν· τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιπρεσύτερον· κύριν Βασιλείου, εἰς σωτηρίαν καὶ διόρθωσιν τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν ἐκείσαι προσρεχόντων ἀδελφῶν, κατὰ τὰς διοικήσας των Γραικῶν μοναχοῖς συνθεῖας, καὶ πατροπαραδόσεις· ὅπως ἡρέμα καὶ ἡπύχως οὗτοι διέψυγοντες, ὑπερεύανται θετηνεκῶς, ὑπὲρ εἰρηνικῆς καταστάσεως παντὸς τοῦ κόσμου· καὶ ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν ἡμετέρων τέκνων· διὸ καὶ τὸ παρὸν τῆς ἔξουσίας ἡμῶν ἐνεχειρίσθη σιγκλήιον· σχελεύοντες καὶ παραίνοντες πάσι· τοῖς ὑπὸ τὴν 10 γείρα ἡμῶν οὖσι πολιτικοῖς ἀρχοντι, στρατιγοῖς τὲ λέγομεν, βιοκόμητι, ἐκ προσώπου τὲ, καὶ λοιποῖς· ἔτι δὲ καὶ αὐτοῖς, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, ἀρχιεπισκόποις, ἐπισκόποις τὲ καὶ λοιποῖς, ὡς ἔτε τὴν τοῦ λεγάτου ἀξίαν, καὶ ἔξουσίαν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ἐρώτην Οὐρβέζοντος εἰλήφαμεν, μηδὲμίαν ἐπήρειαν ζημίαν ἢ βλάβην, 15 καινοτομίαν, ζήτησιν, περίσφιξιν ἢ ἐνόχλησιν δικαίῳ τινὶ πνευματικῷ ἢ προσκαίρῳ ἐν ταύτῃ τῇ μονῇ, τῷ πρωέστωτι αὐτῆς καὶ τοῖς μοναχοῖς κατατολμὰν ἐπάγειν ἢ τοῖς αὐτῶν κινητοῖς ἢ ἀκινήτοις· ἀλλ' ἀνεπάφους διάφυλάττεσθαι· καὶ ἀνεπηρεάστους διατηρείσθαι ἀπὸ παντοίων τα πατρώα ἔθη καὶ παραδόσεις ἐκπληρούντας, τὸν 20 κατὰ τὴν αὐτὴν επαρχίαν ἐπισκοπεύοντα, μηδὲμίαν θέλωμεν κατὰ αὐτῶν τῶν προρηθέντων ἔξουσίαν ἐν τινὶ ἔχειν· οὔτε κρίνατε οὔτε ἀνακρίνατε αὐτοὺς, οὔτε ἐρεύνησιν τινὰ, ἢ ζήτησιν ποιῆσαι κατ' αὐτῶν κατὰ τὶ πνευματικῶς ἢ προσκαίρως· εἰναι δὲ θέλωμεν ταύτην τὴν μονὴν μετὰ πάντων τῶν ἐν αυτῇ ὡς εἰρηται, ἐλευθέραν ἀπὸ πάντων 25 τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν συνηθειῶν καὶ ζητημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς προσώπου ἐκκλησιαστικοῦ τὲ καὶ πολιτικοῦ, καὶ εἰ μὲν ὁ ταύτης τῆς μονῆς πρόστατος, ἢ ἐκ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν τις, ἐν τινὶ διαβολικῆς ἐνεργίας ἀλῷ ἐγκλήματι, θέλωμεν μηδὲ ἔχειν ἀδιαν τινὰ οὔτε τὸν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπον οὔτε τινὰ ἔτερον ἐπισκόπον, ἢ ἀρχιεπίσκοπον, ἢ 30 ἔτερον πρόσωπον κρίνατε αὐτοὺς, ἢ κανονίσατε· ἀλλὰ μετὰ βουλῆς ἡμῶν, ἢ τῶν ἡμετέρων κληρονόμων, καὶ διαδόχων, καὶ τῶν ἡγουμένων τοῦ ἡμετέρου κράτους αὐτοὺς κανονίζεσθαι κατὰ τὴν τῶν Γραικῶν παραδόσιν· μηδεὶς τῶν ἡμετέρων κληρονόμων, ἢ διαδόχων ταύτην τὴν τῶν Γραικῶν μονὴν, εἰς Λατίνων καταγώγιον τολμησάτω μετατρέψει, ἢ μεταμείψει, ἢ εἰς τινὰ τῶν παραδόσεων καὶ συνηθειῶν μετα-

τρέψει, ἢ καινοτομήσαι ταῦτην ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν, καὶ παρ' ἑτέρων αὐτῇ διωριθμέντων ἐνχυτού μικρὸν ἢ μέγα ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν τοῖς ἐν αὐτῇ ἐνδείξαι· ἵπτοι ἐπάρχτος παρὰ Κυρίου θεοῦ παντοχράτορος· τῶν τὲ τοῖς ἀγίων θεοφόρων πατέρων, καὶ καγγαρισμένος, τῆς καθαρᾶς καὶ αἰωνίτου τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἡ μετὰ τῶν σταυρωτῶν· εἴθι οὐτῷ μενέτῳ αὐτῇ ἡ μονῇ κυρία καὶ ἐλευθέρα καθὼς παρ' ἡμῶν προώρισται· καὶ προτετύπωται ἐς αεὶ πρὸς διὰ περιεσσότεραν πίστεωσιν καὶ ασφαλῆ βεβαίωσιν τῶν ἐντυγχάνοντων τῷ παρόντες σιγιλλίῳ. βουλλοθέντι καὶ σφραγισθέντι τῇ συνή^θ βουλλῇ ἡμῶν τῇ διαμολύβδῳ, ἐπεδοθεὶ τῇ ρυθμίσῃ μονῇ, τῶν ἀγίων 10 καὶ δοσίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ τὲ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου καὶ ἱερομάρτυρος Παγχρατίου ἐν τῷ σχῆμα ἐτει, μηνὶ καὶ ἑδίκτῳ τοῖς ἀνωτέρω †

† 'Ρωκέρης κόμης Καλαθρίας καὶ Σικελίας.

B'.

15

† Τὸ τῶν θείων καὶ ἀγίων ναῶν φροντίζειν καλὸν λίαν καὶ θεῷ εὐαπόδεσκτον, ὡς ἄρα ὅντως καὶ θείον ἔργον καὶ μνήμης διηγεκτὶς ἀξιον καὶ τὸ ἡμᾶς ἀδιαλείπτως τῶν μελλόντων ἐπιμελεῖν, εἰς φυχικὴν σωτηρίαν ὄρῃ, καὶ τοῦθε βίου καταφρονεῖν· τῶν μελλόντων ἀεὶ σκοτεύειν κατὰ τὸν λέγοντα Κύριον· τί ὥφελήσαι ἀνθρωπος ἐὰν τὸν 20 κόσμον κερδήσαι καὶ τὴν φυχὴν ζημιωθῆ· ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν ἐγώ τε Νικήτας ὁ κομισχόρτης ἦδη κατεπειγόμενος γέρει καὶ ἀδυναμίᾳς καὶ καλῶς λογισάμενος ἥλθον καὶ προσέδραμον μᾶλλον κατέφυγον τῇ μονῇ καὶ τῷ οἰκῷ τοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου Βαρθολομαίου τῷ ἐν τῷ ὄρει ἥσιον οἰκείωσα ἐμαυτὸν καὶ παρέθωσα τῇ 25 ἀγίᾳ ποίμνῃ καὶ συγκατεμίγην τοῖς ἀδελφοῖς· ἵνα διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου καὶ τῇ τῶν ὁσιωτάτων πατέρων εὐχῇ ἐλεον ἐσομαι τὸν θεόν ὑπὲρ τῶν πολλῶν καὶ κακῶν ἀμαρτιῶν· ἀναμνησθῆς δὲ καὶ τῆς

7. 'Ο ἐκὶ τοῦ πρὸ τόνος νεωτέρᾳ χειρὶ 10. Νοητίον ἐπίκειτον διαμόλυβδος
ἡ διὰ μολύβδῳ (= μολύβδου); Τὸ ἐπεδόθει κατὰ διάρθρωσιν τοῦ το πρῶτον
τράφαντο; ἐπεδώθει 27. C. C.

δεήσεως τῆς γινομένης ὑπὲρ τῶν προσφερόντων καὶ ἀφιερούντων· δίδω
καὶ ἀφιῶ καὶ ἀπεχαρίζομαι· τὴν ἄγικη μονῆ ταῦτη ἀπερ ἐκ τῶν ιδίων
κόπων καὶ κτημάτων καὶ ἀναλωμάτων σίκοδόμηται· ἵνα καὶ πρὸς
εκμίμησιν τῶν ὁμοίων πολλοὺς διεγείρομαι· δίδω δὲ καὶ ἀναθῶμαι
πρὸς τὴν μονὴν ταῦτην· χωράφια ἀπερ ὁ μακαρίτης τοῦ αὐθέντου
τοῦ παλαιοτάτου βουκός ἐδωρήσατό μοι· τὰ δόντα καὶ διακείμενα εἰς
τὴν Ἀγίαν Παρασκευὴν τοῦ Δρόμου· ὑποκάτω τῆς φούκκας· τὰ
ἐπόνομαζόμενα τοῦ Πεντεβίνη· ταῦτα ἀνελαβόμην παρὰ τοῦ αὐθέντου
ὑπὸ σιγιλλίου καὶ κυρίματος καὶ μαρτύρων· διὰ τὸ ἀεὶ ἀκμά-
10 ζειν μὲν μετ' αὐτοῦ νύκτωρ καὶ ἡμέρας· ταῦτα δοσα εἰαν ἀπερ ἕγω
ἔκπελαι τὸν χρόνον ἐδεσποσα καὶ ἐκράτησα· οὗτω πάλιν ἀφιερῶ
αὐτὰ τῷ ἀγρῷ ἀγιῷ ναῷ· ἅρτι δὲ μετὰ τὴν ἀφιέρωσιν καὶ τὴν
ὑπέσχεσιν χρησίμων δόντων καὶ γῆς ἀγαθῆς οὔσῃς προέμιξα αὐτὰ
καὶ συγεκόλλησα τῇ κομητούρᾳ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ κόμητος καὶ
15 τῇ προστάξει αὐτοῦ καὶ κελεύσει ἀπέδωκεν ἡμῖν ἀντόμοια καὶ ίσο-
μερα εἰς τοὺς λεγομένους Λούκρους· ἀπῆλθεν οὖν ὁ στρατηγὸς κύρ
Χερβῆς καὶ σὺν αὐτῷ ἔτεροι ἄρχοντες· οὓς ὑστερον διηγήσομαι καὶ
διεχώρησαν οὗτως συγοινομετρήσαντες καὶ τὴν χώραν διὰ τὸ μέτρον·
οὐ δὲ ὅρος αὐτῶν καὶ περιορισμὸς οὗτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς λίθος φι-
20 τευτός καὶ τὰ χωράφια τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ κόμητος, ὡς κατέρ-
χεται ἡ ὁδὸς εἰς τοὺς Λούκρους καὶ εἰς τὸν Ἀγίον Κυρίκον· ἀπὸ τοῦ
προειρημένου λίθου οὐ νέαρξις· καὶ κατέρχεται ἡ προγραφεῖσα
ὁδὸς ἡ καὶ ἀπερχομένη εἰς Λυκοδρόπανον· μέχρι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος
τοῦ βράχου κακεῖθεν ἀνακυκλεύει· ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἐν φύσει πάλιν
25 λίθος φυτευτός· καὶ προβάς ὀλίγον καὶ πάλιν λίθος φυτευτός· καὶ
ἐκεῖθεν ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τοῦ Καλογεροπόλλου καὶ εἰς τὴν
όδον τὴν ὑπερχομένην εἰς Λούκρους· αὗτη ἡ ὁδὸς ἀνέρχεται κατὰ
ἀνατολᾶς καὶ μαράζεται εἰς στράταις δύο· καὶ ἀπὸ τοῦ μερίσματος
τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται τὰ Ισα καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν λίθον δύεν καὶ τὴν
30 ἔναρξιν ἐποιήσαμεν καὶ συγκλύει· καὶ ἄλλο χωράφιον εἰς τὸν Ἀγίον
Ιωάννην ὑποκάτω τῶν Βαροπόλλων· καὶ τοῦτο ὅρος καὶ περιορισμὸς
ἴστιν οὗτως· ἀπὸ ἀνατολᾶς ἀμπέλιον τοῦ πρεσβυτέρου Βλασίου· καὶ
ἀπὸ δυσμάς τὸ σύνορον τοῦ Μαιροκοντάρη· καὶ ἀπὸ ἀρκτου τὸ σύν-
35 ορον τοῦ Βαρεσοπο^{λλο}· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ἡ ὁδὸς ὑπερχομένη καὶ
κατερχομένη ἀπὸ Καλαβρῶν εἰς Βαρεσοπο^{λλο}· ταῦτα ἀποδόθη πρὸς τὴν

μονήν τοῦ Ἀγίου Νικολάου καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· κελεύσει
αἱ προτετάχεις τοῦ καθίστηκεν ἡμῶν τοῦ κόμιτος καὶ τοῦ προγραφέντος
στρατηγού κυροῦ Χερβέη ἐξ εἰκόνος τοῖς ὄργουσιν· ἐν οἷς καὶ πρὸς
Ισχύν καὶ βεβαίωσιν τῶν κελευσθέντων καὶ τυπωθέντων προεθήκαμεν
καὶ ἀξίους μάρτυρας τῶν γινομένων· ἐγράψη δὲ ἐν ἑταῖ , συχδ' ἵνδι-
κτιώνος θ' .

† Κοντάς Καρφύρης μαρτυρῶ † Λίων Καφούρης μαρτυρῶ † Ηλί-
τρος Πουρρᾶς μαρτυρῶ † Νικόλαος Καλώ^τ μαρτυρῶ † Γεώργιος εὐ-
τελῆς νοτάριος μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκείῃ χειρὶ † Αρκάδιος Καλο-
γροπούλλος μαρτυρῶν ὑπέγραψα² † Ανδρέας υἱὸς Λέοντος Μαχρή³
μαρτυρῶ † Φιλαγαθος γανν^τ μαρτυρῶ † Ηλαπᾶς Λίων ὁ Δοῦκας
μαρτυρῶν ὑπέγραψα † Χερβεῖς δὲλ στρατηγὸς μι^τ καὶ αγι^τ μ^ι
αματοΝο^τ Ιωάννης στεργω τα ανωτερω παντα^τ †

Γ'

Μαύρου γυνητίου υἱοῦ κυροῦ Λαυρεντίου Μακελλάρι ἀπὸ Κροτώνης 15
καὶ Πουρκούρας νομίου συμβίου αὐτοῦ.

'Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πλεύματος
ἀμήν Οἱ προγεγραμμένοι τε κάγὼ Μαύρος καὶ Πουρκούρα ἢ ἐμὴ
σύμβιος ἡ τα σιγαδ^τ τῶν τίμιον καὶ ζωσποίον σταυρὸν οἰκιογειρῶν προ-
τάξαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνύπογραφον, καθαρὰν, ἀπλήν, 20
ἀμετάμελον, παντευχάριστον ἀφιέρωσιν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν ἰκου-
σίᾳ ἡμῶν τῇ γνώσει, οἰκίᾳ τῇ προαιρέσει καὶ οὐκ ἐκ τίνος τὸ παρά-
πεπλαν ἀνάγκης ἢ δόλου ἢ ράδιουργίας ἢ δσα τῶν νόμοις εἰσὶν ἀπη-

¹ Ή^τ καὶ κατωτέρῳ μ^ε καὶ μ^ε ἀναλυτέρᾳ μαρτυρῶν μᾶλλον ἢ μαρτυρῶ
πλήν ἢ ὅπου ἔπειται τὸ ὑπέγραψα.

² Υ^τ

³ Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ κυταρίου Γεωργίου γέγραπται τῷ αὐτῷ μίλων καὶ τῷ ὕδος,
ὅμοιας δὲ καὶ αἱ δίλλαι ὑπογραφαι μέχρι καὶ τῆς τοῦ Καλογροπούλου, αἱ δὲ τοιαὶ
είναι μελανώτεραι. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ στρατηγοῦ Χερβέη ἐν τῷ εράστα δεξιά τῷ ὕδωντι
ἄκρῳ τῆς περγαμηνῆς.

γορευμένα, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν προθυμίᾳ πᾶσῃ καὶ ὀλοφύχῳ προθέσει ἀφιεροῦμεν πρὸς τα τὸν θεοπρόβολητον καθηγούμενον κύριν Ματθαίον καὶ εἰς τὴν ἀγίαν μονὴν τὴν λεγομένην τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Χιούρα, καὶ τοὺς ὑπὸ σὲ μέλλοντας ἡγουμένους εἰς τὴν αὐτὴν 5 ἀγίαν μονὴν, τὰ ἡμέτερα χωράφια τὰ ἀπερ ἔχωμεν ἐν τῇ διακρατήσει ἀγίας Σεβερήνης πλησίου Βιτάβρου ποταμοῦ, τὰ ἀπερ ἔσχεν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας ὁ ἐμὸς πανθερὸς πρεσβύτερος Ζαχαρίας Μου” κάμου Πουρπούρας γνήσιος πατὴρ καὶ τὰ χωράφια τὰ ἀπερ ἔσχεν ἐξ ἀγορᾶς ἀπὸ Ἀνδρέαν τὸν υἱὸν κυροῦ Ραν. Ἀρενοῦ· 10 ὄφοιώς καὶ τὰ χωράφια τὰ ἔσχεν ὑπὸ Σολομῶν τοῦ Ροδάτου. “Εστιν δὲ ὁ περιορισμὸς τῶν χωραφίων ὃν ἔσχεν ἀγοράν ἀπὸ Ἀνδρέα Ἀρνοῦ οὗτως” κατὰ ἀνατολὰς τὰ χωράφια τὰ ἔσχεν ἀγοράν· τὸ μούνη καὶ ἡ Πριόνια καθὼς καταβαίνει τὸ ἴσον τοῦ Ἅγιου κατὰ δυσμάς· ἔτι τὰ χωράφια τὰ ἡμέτερα ἀπερ ἀγόρασεν ὁ ἐμὸς πατὴρ 15 ἐκ τοῦ αὐτοῦ Σολομῶν· κατὰ βορρᾶν τὰ χωράφια ἀπερ ἀγόρασεν ἐκ τοῦ Σολομῶν. Σύνορον αὐτῶν κατὰ ἀνατολὰς τὸ χωράφιν Ἀνδρέου. κατὰ δὲ δυσμάς τὰ χωράφια τοῦ καὶ ἀπὸ ἄρχτου καὶ δελλαρία καὶ μεσημβρίας τὰ χωράφια τοῦ Δωράτου. Ταῦτα πάντα τὰ δηλωθέντα χωράφια τὰ τῆς πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας καὶ τὰ 20 ἐξ ἀγορᾶς καθὼς καὶ ἀνωτέρω εἰρηται καὶ περιόρισται σὺν πᾶσῃ τῆς εἰσοδοεξόδου καὶ πρανομίκῃ δικαίῃ; αὐτῶν, ἀφιεροῦμεν αὐτὰ πρὸς σὲ τὸν ἀνω τε γεγραμμένον καθηγούμενον κύριν Ματθαίον καὶ ὑπὸ σὲ ἀγίαν μονὴν τοῦ Χιούρα ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων γονίων· ὡς ἂν ἀδικλείπτεως ἀναφέρονται ἐν ταῖς ἀγίαις 25 ὑμῶν εὐχαῖς· πᾶσαν νομὴν καὶ δεσποτείαν ἔχειν ἐν τοῖς τοιούτοις χωραφίοις ἡ εἰρημένη ἀγία μονὴ ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς αὐτῆς κτήμασιν εἰς αἰώνα τὸν ἀπαντα κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα· τὸ ἀπαξ ἀριεροῦμενον οὐ καταδουλοῦται ἡγουν ἀνταλλάττεται ἡ δέσπαις μισθοῦ ἐκ φ. 53^ῃ μισθοῦ· πάντα ποιεῖν ἐν αὐτοῖς, διπάς οἱ θεοί || καὶ φιλευσεβεῖς νόμοις 30 τοῖς ἀληθέσι δεσπόταις καὶ τελείοις νεμήτοροις ἐπι διαφέρουσι τούτοις ποιεῖν ἐγκελεύονται. Οὕτω τοιγάροῦν ἐν σοὶ καὶ εἰς τὴν ἀγίαν ἀκλησίαν τὰ εἰρημένα χωράφια δικαὶοις εἰσιν ἀφιερόσαντες καὶ τελείως ἀποδέσσαντες, ἥπερ μετὰ ταῦτα, κατὰ τινα μηχανὴν ἡ περφασιν μεταμελίζει τινὶ νικόμενον ἀνατρέπειν πειρατεομένος εἰ μέν τοις 35 τῆς ἡμετέρας κληρονομίας καὶ διάδοχος ἡ ἐξώτερον οἴστον δρὶ πρώς

προτοτυπούμενον των ΤΙΓΙ. Σχίσιν θεοφόρων πατέρων ἔργαν ἐπισπάσηται· κληρονόμος δὲ καὶ τούτου οὐδὲ αγγόνη καὶ τὸ μέρος; αὐτοῦ τὸ τῶν σταυρωτάντων τὸν Κύριον. Πρὸς ἐπὶ τούτοις κατά.....
ριγχάτου.....

Δ'.

5

Γεράσιμος ἐλέφ θεού καθηγούμενος; μονῆς τῶν κορυφάριων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἐν ὄνοματι τοῦ πατρὸς; καὶ τοῦ νιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πίνεύματος;. Οἱ τῷ τοῦ πρωτοπλάστου κατακριθέντες πταισματι ἀνθρώποι καὶ ὑπὸ τούτου τῷ θανάτῳ παραδοθέντες δέον ἡμᾶς τὸ καθ' ἡμέραν μνή. Μηνὸν ὥστε τοῦ τοιούτου προέγειν, ἵνα [μὴ] μετ' αὐτὸν πολὺ πρὸς ἡμᾶς ἐλθούντος αἰρνιδίως ἀνετοίμους εὔρεται ἡμᾶς καὶ πληρωθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐν Εὐαγγελίοις εἰρημένον, διτι, εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίῃ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔργεται, ἐγρηγόρησεν ἀν καὶ οὐκ ἀν εἴσας διορυγήναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ Γίνεσθε ἔτοιμοι διτι οὐτοίς ὅπῃς οὐδὲ 15
κατέται ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου ἔργεται.

Τοῦτο κάγω Γεράσιμος ὁ προειστώς τῆς τῶν ἀποστόλων καὶ κορυφάριων μονῆς Πέτρου καὶ Παύλου, νιός γνήσιος γεννηθεὶς πατρὸς Πέτρου χαρτουλαρίου τοῦ μετονομασθέντος Σπανοπέτρου, ταῦτα ὡπ' αὐτοῦ καλῶς παιδαγωγηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν νουθεσίᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ 20 τῷ τῶν Ιερῶν γραμμάτων κανόνι στοιχειωθεὶς τετύχηκα μικρὸν τι μέρος· οἱ δὲ ἔτεροι αὐτοῦ παῖδες τὸ τῆς οὐσίας αὐτοῦ πρᾶγμα εἰληφότες τοῖς γηίνοις συνήθησαν, κάμοι τε τὸν μονήρη βίον ἐπισπασαμένους καὶ πολλὰ αἰτήσας αὐτοῦ δέδωκε μοι τὸν ἐνθεν τοπαρίζειον, ἐνθα τὸ παρόν δῶμα τῶν κορυφάριων ἔνιπτορήθη ὑπὸ οἰκείων γε πόνων 25 κακοῦ τοῦ τλήμανος ἀγρόν τε μὴ ἔχον ἀλλ' ἡ ἀκάνθας καὶ ἔτερα τὰ τῆς ἐρημίας πλησιάζοντα. Ταῦτα τῷ τοῦ Θείου πνεύματος βουλῇ καὶ συνεργίᾳ ἐπεμελήθην καὶ ἐξ οἰκείων πόνων διὰ γυαρῶν ἐκχριτέρησα, καὶ εὐθὺς τὸ δωμάτιον τῶν ἀγίων σπεύσας ἐγκριδόμησα· ἐπειτα

17. κάγω 19. χαρτουλλαρίου 23. κάμοι μονήρην 24. δέδωκε
26. ἀκάνθες 28. συνεργεία Ἐν εφ καιμένῳ ἐπιμελήθην ··· ἐν δὲ τῷ
ῶρᾳ μόνον ··· μὴ γραφεῖσης τῆς διορθώσεως ἐπεμυλάθην εἰς ἥν πιθανῶς ἀπειρά-
πει τὸ σημεῖον.

ΕΠΑΝΩΝ ΚΛΗΣΗΣ 2006

γωράφια ... οἰκοδομάς οἴκους τε καὶ αἱμπελῶνας, βίβλους ἵερά; καὶ ἔτερα σκεύη, ἀ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄνομα λέξω. Βούλομαι τοίνυν ὅπερ
 τούτων μνήμην ποιῆσαι, ἵνα μὴ πώς τινι χρονίᾳ παραθρομῇ λήθης βιθοῖς;
 παραδοθῶσι καὶ ἀνεκδιηγητά κατ' ἐμὲ ὑπὸλειφθῶν, ώς τονέην πολ-
 λοῖς. Τάς τε οἰκοδομάκας ἔνθεν ἕρζομαι καὶ κατ' ὄνομα λέξω τὰ τοῦ ἀγίου
 Θυσιαστηρίου ἀμφία, ἥγεννν βηλάρια θ'. τέσσαρα ἔξ αὐτῶν μεταξωτά
 καὶ τὰ ἔτερα λινά, δισκοποτήριν ἀργυρὸν περιγρυπισμένον ἥμα τοῦ δι-
 ποου καὶ τῆς λαβῖδος ἀργυρῶν· καὶ ἔτερον καστιτεροῦν σὺν τῇ λαβίδι·
 περιάχει δέ καὶ σκεῦος ἔνθα ἀπὸ τοῦ ἰλαίου τοῦ ἀγίου μάρτυρος Δημη-
 τρίου, καὶ χοῦν ἀπὸ τοῦ ἀγίου Τάφου καὶ εἰκονίτζαν μικρὴν ἀργυρὸν
 ἔνθα ἡ τοῦ Σωτῆρος σταύρωσις, καὶ ἔτέρων ἁγίων ἐκτυπώματα· ἀντιμίτ
 πα 6'. καλύμματα ἔξ καὶ εἰλητὸν ἔν, φελώνια γ'. δύο ἔξ αὐτῶν κατά-
 βλαττά καὶ χάσθιον ἔν καὶ ἔτερον μεταξωτόν καὶ δύο λευκά λινά καὶ
 ἔτερον μέλαν τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἐπιτραχýλια δ', τὸ ἐν κατά-
 βλαττὸν καὶ τὸ ἔτερον χάσθιον καὶ ἔτερον φουρούδιον καὶ ἔτερον ἔριον
 καὶ ἔτερον ἀναρθέκιν, ὑπομανίκια ζευγάρια γ'. τὸ ἐν χάσθιον καὶ τὸ
 ἔτερον καταβλάττιν καὶ τὸ ἔτερον κοχλέως ὠράρια δ'. κονδάκια γ'.
 καὶ ἐν τετράδια, μανδίλια ἀλλαγαὶ γ'. τετραευχγγελα περικεφαλαι-
 μένα μετὰ χρυσοῦ καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσήμιν καὶ ἐνδεδυμένα φουρού-
 διν καὶ εὐαγγέλιον ἐκλογάδιν α'. κονδάκια ἔτερα δύο, τὸ ἐν περιέχον
 τὰ προηγιασμένα καὶ τὸ ἔτερον ἔνθα ἡ Βάπτισις, Πραξαπόστολον
 α'. βιβλία 6'. μεγάλα ἑορταστικά, βιβλίον ἡ μετάφρασις τοῦ Πραξα-
 πόστολου καὶ ὁ Στουδίτης καὶ Συναξάρια καὶ ὁ Κλίμακας, τὸ Γε-
 ροντικόν, ἔτερον βιβλίον τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ, βιβλίον τοῦ ἀγίου Βα-
 σιλίου καὶ ἔτερον τὰ "Ανθη" καὶ τοῦ ἀγίου Λαζαρίου ἔτερον, βι-
 βλίον τοῦ Νομοκάνονος καὶ ὁ Νέος παράδεισος καὶ ὁ Δαμασκηνός, ὁ
 Διάλογος, ἡ ἱρμηνεία τῆς λειτουργίας τοῦ ἀγίου Βασιλείου, μηναῖα
 τρία καθημερούσια καὶ ἔτερον μηναῖον ἔχον τὸν Αὐγουστον καὶ

3. μήπως τι χρόνια παραδράμητι: "Ανοθεν τοῦ τι τέοσημεῖον . . . οὐ ἀντι-
 στοχογένεν τῇ φρε πρὸς διερθωσιν ἵσως εἰς τινι ἀλλ' ἡ διερθωσις δέν ἐγράψῃ

λήθηοις 7. Τὸ λινά ἐγράψῃ πιθανῶς ἐνταῦθα καὶ κατωτέρῳ ἀνέκαθεν ἀντί
 τοῦ λινᾶ ὡς καὶ τὸ ἀργυρόδον ἀντί τοῦ ἀργυροῦν 10. μικρὴν ἀργυροῦ πιθα-
 νῶς ἀνέκαθεν ἐν αὐτῷ τῷ πρωτοτύπῳ 12. εἰδιτόν κατάβλαντα 14. κατά-
 βλαντον 15. φουρούδιον 17. καταβλάττιν 18. τετραευχγγελον
 περικεφαλαιωμένογ 19. ἐνδεδυμέγον 21. βάπτισις 28. τὸ

λόγους ἀναγνωστικούς, δύο μακαριστάρια σύν τοῖς φωταγωγικοῖς, στιχάρια 6'. ψηλτήρια 6', τριψδια 6', τὸ ἐν τῇ Τσασαρκοστῇ; καὶ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἔως τῶν 'Ἄγίων Πάντων, Προφητικὸν α', ἀναστάτιμα 6', Κατανυκτικόν καὶ Παρακλητικόν, Κονδακάριν καὶ Τυπικόν καὶ Συγηματολόγια καὶ 'Ωρολόγια 6'. καὶ Εἰρμολόγιν α'. βιβλίον 5 τοῦ 'Ισαάκ. Καὶ ἀπὸ τῶν ἑνθεν ποιοῦμει μνεῖν περὶ τῶν χωραρίων καὶ ἀμπελῶνων' ἔγω γέρ ς ἀμπέλιν καὶ περιβόλιν καὶ ἔτερον κτήματα ἑνθα ἡ μονὴ καὶ τὰ πέριξ πάντα ἀπὸ τῆς πατρώας μου ὑποστάσεως' ἔγω καὶ ἕτερον ἀμπελῶνα εἰς τὴν Γ' Ῥωνίαν τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ Γαλλιάρδου τοῦ Νικολάου. 'Ἐγω καὶ ἀγοράν ἔτερον ἀμπελῶνα ἀγοράν ἀπὸ τοῦ Κών- 10 στα Μαγιουρίκα, χωράριον τὸ πλησίον αὐτοῦ ἑνθα ἡ Ἑλαία, ἀφιέρωσιν Λεοντίδος Μαγιουράκα καὶ ἀπόνω τοῦ ἀμπελῶνος κατὰ ἀνατολὰς ἐκ τῶν Κουρσάλου καὶ τοῦ 'Ραγίτη τὸ πετζίν ἵκ τῆς πατρώας μου κληρονομίας τὸ λεγόμενον τῆς Ήσθια, ὁμοίως τὸ ἐπάνω τοῦ μοναστηρίου ἑνθα ἡ καρύα καὶ οἱόν ἔστιν καὶ τὸ ἔτερον πετζίν τὸ ὄγω ἐκ τῶν Κούρτη, ἀπὸ 15 τὸ 'Ατζούπην ἡ ἀφιέρωσις τοῦ Μαγουλάτ καὶ τοῦ Κουρσάλου' τὸ δὲ ἐπάνω τῆς ἀφιέρωσεως ἐκ τῶν ἐμῶν καὶ ἔτερον πετζίν τῆς 'Ακουστζάρας καὶ οἱ δύο κουλ τοῦ 'Αγίου Φιλίππου ἑνθα τὰ ἀλώνιν καὶ ἀγριτῆς ὄδοις' οἰνοβούτια ις'.... τινάρια χ'. μάρρες ι'. κουπάνες θ', πελέκια ζ', δουστράλια γ'....., χάγκιες δύο, δίπιννον α'. δρεπάνια ια'. 20 ὄνια ιβ'. κλαδευτήρια σ'. ἀγμόνιν καὶ διλάβια γ'. καὶ σφύραν μεγάλην καὶ ἔξωκεντρον, στευνάτα σ', δύο μεγάλα καὶ δύο μέσα καὶ δύο μικρά' τηγάνια 6', τὸ ἐν χαλκοῦν καὶ τὸ ἔτερον σιδηροῦν, τριπόδιν, ἰγδίν, κρεμασταρία 6'. σιδηρᾶς, σκεπάρνια 6'. δίπινα, σκεπάρνια 6'. γαργαριστήρια 6', πριόνιν μέγα· ζεύγη βοῶν σ', ὄνικά ζ', ἀλογκ 6'. 'Ἐγω καὶ τὰ τῆς 25 ἱκκλησίας μανουάλια δ'. καὶ θυμιατοὺς δ'. 'Ἐγω μετόχιον τὸν 'Άγιον Φιλίππον καὶ τὴν κράτησιν τοῦ μοναστηρίου καθά καὶ τὰ σιγιλλια διαγορεύει

1. 'Ἐν τῷ κημένῳ μακαριστάρια . . . δύν τοῖς φωταγωγικοῖς ἐν δὲ τῇ φῃ . . . εται μακαρισμάρια σύν τοῖς φωταγωγίοις 2. στηχδρια

10. κῶνστα 11. μαγιουρίκα ἴντασθα, ἀλλὰ κατωτέρω ἐν στ. 12 μαγιουράκα

14. ἀπάνω . . . ἐν τῷ κημένῳ, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῇ φῃ. 15. οἷον ἔστιν 16. φιαρούλου τό πεδίον ἐν τῷ κημένῳ, ἐν δὲ τῇ φῃ Γρ. κουρσάλου ἀλλ' εἰκὲ η αὐτή, ἐπανόρθωσις ἐπηγέγηθε καὶ ἐν τῷ κημένῳ. 20. Μετὰ τὰς λίξις δουστράλια χ'. καὶ δύο μικρές λίξιες καὶ ἐνός ἀριθμοῦ. 'Αμφίσσολον ἂν ἀναγνωστίον χάγκιες ἢ χορίγκιες

23. τυγάνια 23-24. κρεμμασταρίας 25-26. φιλ 27. σιγγίλλα

Μνήμην δὲ ποιοῦμαι περὶ τούτου μοναχοῦ Θεοδούλου, ὃς ἂπὸ νεαρόν.
Θεν ἀνεθρεψάμην αὐτὸν καὶ περιέκλψα ὡς πατὴρ τέκνον καὶ τοῖς ἑ-
ροῖς γράψαμαι μετεμώκα καὶ τοῖς μαθήμασιν ὡς ἄτε οἰκείου πράγμα-
τος, ὃς ἐνόμιζον, καρτερῆσαι ἔστω; ἀντὶ ἐμοῦ προσοικεῖωσαι αὐτὸν
5 τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ ἱερᾶτικά. Καὶ τούτου τυχὸν καὶ τῆς μαθήσεως τὸ
πέρχεται οἰκείωσει καὶ μοναχὸν τοῦτον καταστήσας καὶ πάντα τὰ ὑπὸ⁶
τὴν χειρὸν μου αὐτῷ δεδωκίως τοῦ ἄρχειν καὶ δεσπόζειν ἀντὶ ἐμοῦ καὶ
ταῦτα βουλῇ θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγίας μητρὸς καὶ τοῦ αὐθέντου μου,
λιβαλλὸν πρὸς αὐτὸν πεποίηκα, ἵνα μετὰ τὴν ἐμὴν ἀφίξιν ἔσται κα-
10 θηγανούμενος ὡς καὶ εὐλογίκην μετέλαβεν καὶ διεποτην τούτον προε-
ρ. 55⁷ τάξις ἔστοιται πάντων τῶν οίκειων μου πόνων καὶ ἀναλωμάτων. ||
Αὔτοί, δέ, γέλοντες διαβολικῷ συσχεθεὶς, εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο πάντα.
ἄλλα τὰ ὑπὸ τὴν χείρα αὐτοῦ διοικήσας ὡς ὁ Κύριος οἶδε, τέλος καὶ
15 εἰ τι δ' ἀν ἡθελησεν ἀφεῖτε καὶ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου ἐξῆλθεν ὡς
ἴδιος οὐκ ἡθελόν. Πολλάδες τε ἐπιστροφὰς λόγων πρὸς αὐτὸν καὶ προε-
βαλον, ισως αὐτὸν ὑποστρέψαι, ἀλλ' οὐκ ἡνέσχετο, καὶ τούτου μάρτυς
τοῦ Κύριος, ἐλύπησέ τε τὸ γῆρας μου καὶ ἀπὸ τοῦ καρπάτου
ἐστρεψέ με κενὸν ὡς μηδὲν καπιάσκωντα. Ὅπερ τούτου ἀκυρῶ πάντα
ἀπέρ αὐτῷ ἐγγράφως ἴξεθέμην, ὡς μὴ ἔχειν ἀδειαν μετὰ τὴν ἀφίξιν
20 μου λόγον τινὰ προεῖσαι μήτε ἐγγράφως μήτε ἀγράφως ὡς αὐτὸν
τὴ οίκειᾳ βουλῇ ἀποσφαλτιώσαντα. Εἰ δὲ καὶ τὴ μονῇ βουληθῇ
μεταστρέψαι, ἔσται ὡς εἰς τῶν ἑτέρων ἀδελφῶν καὶ πλείον μή. Καὶ
οὗτοις ἔσται ὅρος ὡς ἴξεθέμην, ἵνα μὴ λόγοι ὑπὲρ τοῦ τοιούτου ἔσον-
ται, μήτε χρίσιν ἢ ἀγώνα ὑπὲρ αὐτοῦ παραστήσειν, ἵνα πρὸς αὐ-
25 τοῦ βοηθοὶ ἔσονται. Εἰ δέ τις βουληθείη ταῦτα ἀκυρῶσαι, μὴ εἰςα-
κούεισθαι, ἀλλὰ τῷ ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου ὑποπεισάτω ἀναθέματι, ὡς
οἱ κατάκριτοι. "Ἐστω δέ καὶ ἀφωρισμένος παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ

4. αὐτὸν κατὰ διέρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος αὐτὸν 7. χεῖρα

15. καφγῷ 15-16. προεβαλλον 17. γῆρας 19. Ἐν τῷ κεφαλην

αὐτῷ . . . ἐν δὲ τῇ φῃ οὐκ ὄρθως αὐτὸν 21. Μή τοι ἀνεὶ τοῦ ἀποσφαλ-
τιώδαντα τοῦ καθεικος γραπτέον ἀποσφαλμάντα; βουληθεῖ

φ.

24 κρίσις ἐν τῷ κεφαλην, ἐν δὲ τῇ φῃ μόνον τὸ σημεῖον εἰδάγων πρὸς ἐν
τῷ κεφαλην ἐν δὲ τῇ φῃ μόνον τὸ σημεῖον, ὅθεν δηλοῦται ὅτι ἡ λέξις αὐτῇ διορθωτές
ἐνταῦθα τε καὶ κατωτέρω ἐν σ. 43 στ. 2, ὅπου οὐδὲν σημεῖον.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ώς εἰς τῶν ζενῶν τῆς πίστεως. Εἰ δὲ καὶ οὐκτός μονάχος βουλεύθη
κινητοὶ πρὸς τούτου, ἵστω ἀποκατέρατος περὶ θεοῦ πατετοκράτορος;
καὶ διεμημένος παρὰ τοῦ τοῦ χαρακτήρος ἐν τῷ τούτῳ αἰώνι· καὶ ἐν τῷ
μελλοντὶ ὡς παραβολὴ τῇ; ἐντολῆς. Καὶ ταῦτα πάντα ἔξε-
θερην ὡς ὑγίες καὶ ἐρωμένον ἔγων τὸν νοῦν καὶ τὰς φρίνας.

Ε'.

Τοῦ ἀγιωτάτον πατριάρχου κυροῦ Μανουὴλ γράμμα ἐκδοθέν αὗτῷ
διὰ τοῦ Σενάρχηρει μὲν ἔκείνου τοῦ πρωταπικρήτης ἱεροφαρούν τοις ἀπό
της Καλαθρίκης ἀλθεοῦσι πρὸς αὐτὸν ἴερομονάχοις Μάρκῳ, Νεκτάριῳ
καὶ Ἱωακείῳ ἐπὶ τρισὶ μόνοις γρόνοις παυσταμένοις τοῦ ἵερασθαι καὶ τοῖς
τούτοις διὰ τὸ τὴν ἱερωσύνην δέξασθαι οὐκ ἐν τῷ νενομισμένῳ γρόνῳ,
ἄλλα τοσούτων ἐνδεῖν αὐτοὺς, εἰτα τὴν ἱερωσύνην ἐνεργεῖν ὅπουδή-
ποτε ἂν ἀπέργοιντο.

*Ἐφίκοσαν μὲν οἱ ἀπὸ τῆς Καλαθρίας ἴερομόναχοι, Μάρκος δηλαδή,
ὁ Νεκτάριος καὶ ὁ Ἱωακάκιος ἐπισγέθηναι συνοδικῶς περὶ τῆς ἡμῶν τῆς
μετριότητος τοῦ ἱερουργεῖν διὰ τὸ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἀτελεῖς πρὸ¹
γρόνων ἥδη τριῶν τὸ γὰρ τὴν ἱερωσύνην ἔκεισε δέξασθαι προτροπαῖς
τοῦ καθηγουμένου αὐτῶν ἀπροκριμάτιστον τῇ τότε ἵερῃ συνόδῳ συν-
έδοξε. Τρεῖς δὲ οἱ τῆς ἐπισγέσσως ὠρίσθησαν γρόνοι διὰ τὸ τοσού-
τους εἶναι τοὺς λείποντας. *Ἐπεισγέθησαν μὲν οὖν τῆς ἱερωσύνης οἱ 20
δηλωθέντες μοναχοὶ διὰ τοῦτο ἐπει δὲ οἱ ὄρισθέντες γρόνοι ἐπερχιώ-
θησαν καὶ εἰς τὸν τέλειον ούτοι κατηντήκεισαν γρόνον, ἄλλο δέ τι
τὸ προκριματίζον τῇ τούτων ἱερωσύνη οὐκ ἔστιν, ἐπανελθεῖν αὐτοὺς;
διορίζεται ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ πάλιν εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα.
Καν γὰρ ὅπουδήποτε ἀπέλθωσι, καὶ εἰς οἷχν αἱρετήσονται κατοική-
σαι μονὴν, ἀξιοὶ δύτες τῆς ἱερωσύνης, ἱερουργεῖν ἐδικαιώθησαν.
*Ἐπειδὴ καὶ γὰρ οὐδὲν ἦν ἔτερον τὸ προκριματίζον τῇ τούτων ἱερω-
σύνη εἰ μὴ τὸ τῶν γρόνων ἐλλείπον, τοῦτο δὲ διὰ τῶν τῆς ἐποχῆς
γρόνων πεπλήρωται, ὄφειλουσιν ἀνεπικωλύτως ἱερουργεῖν. *Μηδὲν τοι
καὶ κοινὴν μὲν γραφὴν αὐτοῖς ἐπεγοργήγησεν ἡ μετριότης ἡμῶν, εἴτε 30
ἀποκαταστικὴ εἴποι τις εἴτε μὴ συστατική, ἀποκαθιστῶσάν τε αὐτοὺς

1. εἰς τὸ ξένον Τὸ διαγεγραμμένον 10. παυσαμένους 29. ἐνθέν
31. ἀποκαθιστῶσαν τέ

εἰς τὴν προτέραν ἱερωσύνην καὶ συγιετώπουν ἵερεις είναι αὐτούς, τῷ δὲ γε Ἱερομονάρχῳ Νεκταρίῳ τὴν παροῦσαν παρέσχετο, ἥτις καὶ προσεταῖ αὐτῷ εἰς ἀστράφειαν, τῇ ἀπογραφῇ καὶ σφραγίδι βεβχιωθείσα τῇ; ἡμῶν μετοισθήτας, ἀρχεῖν δρεῖλουσα τούτῳ καὶ ἀντὶ συνοδικῆς πρᾶξε; Μίαν τὸ τὴν σύνοδον ἐπισυγέν εύτούς ἐπι τρεῖς ἐνιαυτούς, ὅρισας δὲ μετὰ τὴν περαιώσιν τούτων Ἱερουργεῖν ἀνεπικωλύτως αὐτούς.

5'.

Σύγκρισις	Ιωάννου	Σίγνου	Κληναταντίνου	Σύγκρισις	Μιχαήλ	Σύγκρισις	Μαρίας
τοῦ Βουτζά	καὶ υἱοῦ	αὐτοῦ τοῦ Βουτζά	τοῦ Κορη	πή	τῆς συμ	βίου αὐτοῦ	

'Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιοὺς σταυροῦς οἰκειοχειρὸς 10 ἴνχαρκζαντες δὲ τα καγώ Ἰωάννης ὁ Βουτζάς μετὰ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου, καὶ καγώ Μιχαήλ ὁ Κορπης μετὰ τῆς ὁμοζύγου μου Μαρίας περὶ τοῦ ταπίου τῆς αεβασμίας αὐτόδεσπότου βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγηνου καὶ θεομήτορος τῆς Τζηντζηλουκιωτίσης, ἐν φ καὶ ἔστιν πλησίων ὑποκάτωθεν τῶν μιλώνων αὐτῆς, ἐν φ ἡμεῖς ἀνηρξάμεθα 15 ἀναγει ἐκ βούρρων μίλεια να'. τοινές δὲ οἱ ἐκ τῶν γήρωθεν πλησιάζαντες ἦγουν ὁ τε Βασιλειος ὁ Μαρώνης καὶ ἔτερος Μιχαήλ ὁ Πελεκάνος καὶ ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Τζηντζηλουκίου ὁ Πατροίωάννης καὶ ὁ Σικαλήτζης ἥλθον ἀναζητούντες τὰ καταπλήσια αὐτῶν θέλωντες εξεώσαι ἡμᾶς· μαθὼν δὲ τὰ περὶ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ὁ τῆς ρίθησης τῆς πε- 20 θεσμίας μονῆς καθηγούμενος χύρ Θεοδώρητος Ἱερομόναχος πόρρω ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς ἀπεδίωξεν ως ἀλλοτρίους κρατήσας τὸν τῆς μονῆς τόπον. Πολλὰς δὲ ἐνατάσεις καὶ διενέξεις ἔγειραντες φιλονικιῶν οἱ τοιοῦτοι συμπλησιασταὶ μετὰ τοῦ ῥηθέντος καθηγούμενου· καταλαβών δὲ ὡς ἐν βραχὶ ὁ τῆς χῶρας θεματικὸς δοὺξ ὁ οἰκιός τοῦ κρα- 25 ταῖοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως χύρ Ανδρόνικος ὁ Χη- γαδηνός παρέλαβεν αὐτὸν ο καθηγούμενος καὶ ἀπήλθων εἰς τὸν τόπον 'Αβυκόν (;) καὶ τὸν τῆς Μοσυνοπόλεως Ἱερώτατον ἐπίσκοπον μετὰ τοῦ

εὐχετούς κλήρου και τὸν ἐπικαρπτόντα τὴν Μοσυνόπολιν κύριον Νικόλαον τὸν Βίτον και πρωτοσέβαστον τῶν Βουλγάρων και τὸν εὐλεητατον Ιερέαν κύριον Παύλογιουν ὁ τοῦ Κωφοῦ και ἑτέρους σύντοκούς· και θεορίαν τοῦ τόπου αὗτοι ποιηπαντες εύρων ἐν πάσι ἀληθείᾳ ὅτι ἦν τῆς μονῆς ἔκπαλαι και μέγρι τὴν σήμερον μι εἶχεν τινὰ ὑφ' ἡμῶν ὁ
8

ἀδιαν ἢ παρ' ἑτέρους παρεμβολὴν πο ἀποδιέζαντες; ως ἀλλοτρίους; ἡμᾶς ἐκ του τόπου· τοῦτο εἰδόντες ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν ἀναγεγραμμένοι ὁ τε καγώ 'Ιακώνης ὁ Βουτζάς και καγώ Μιχαὴλ ὁ Κομπῆς, πεποιήκαμεν συμφονίαν μετὰ τοῦ φημέντος καθηγουμένου ἐπὶ παρρησίαν τῶν ἄνωθεν ἀναγεγραμμένων ἀργόντων ως ἵνα ἴσσαι ἡμᾶς εἰς ἐκπλήρω- 10 σιν του μίλωνος και ἔχει ἡ μονὴ ἀνευ τινὸς κόπου και ἐξόδου μερίδιον ἐν καγώ ὁ Βουτζάς μερίδιον ἑτερον και καγώ Μιχαὴλ ὁ Κομπῆς μερίδιον ἄλλον· ὅφειλομεν δὲ ἐπιδίδειν εἰς τὴν μονὴν και κατέτος κερίν λύτρας 6'. ἔχωμεν δὲ τὰ μερίδια ταύτα μέγρι τῆς ἡμῶν βιωτῆς και τοῦ υἱοῦ μου ἐμοῦ τοῦ Βουτζῆ και τῆς συμβίου ἐμοῦ Μιχαὴλ τοῦ 15 Κομπῆ. Μετὰ δὲ τὴν ἡμῶν και αὐτῶν ἀποσίωσιν ἵνα ἔχει ἡ μονὴ ἡμῶν τὰ μερίδεια εἰς μνημόσυνον ἡμῶν· και ἵστω ἥγουν τῆς μονῆς ὅλος ὁ μίλων καθὼς εὐρεθῇ ἀλήθων και μιδόλας ἔχειν ἀδιαν ἐκ του μέρους ἡμῶν ἀνέρειν τινὰ πρὸς τὴν συμφωνίαν ἦν ἐποιήσαμεν πρὸς τὴν μονὴν ἡ ὁ υἱός ἐμοῦ τοῦ Βουτζάς ἡ η σύμβιος ἐμοῦ τοῦ Κομπῆ 20 οἵως τις ἔξ αυτῶν βουλιθῇ τί πειρασθῇ μι μόνον ὅτι οὐκ εἰςακουσθήσεται, ἄλλα και ζημίαν πολὺν καθ' ὑποβληθήσεται και ἔχέτω τὰς ἀράς τῶν τις και η 'Θεοφόρων πατέρων και κύτης τῆς Τζηντζηλουκιωτίσης· δικαζέτο δέ μεθημῶν και ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ λογοθεσίου και δικα τὸ ἀξιώ- πιστον και εἰς πᾶσαν ασφάλισιν ἐγεγώνει τὸ παρὸν ἡμέτερον σιγνωφο- 25 ρικὸν γράμμα και ἀνετίθη ἐν τα μονῆ εἰς βεβαιώσιν μην 'Ιανουαρίῳ ἵνδ. 6'. ἵτους, σωθ'.

Ζ'.

† 'Ο τῆς πνευματικῆς μὲν ζωῆς ὄρος και νόμος ὁ ταῖς ἀποστολί-
καις ιθυνόμενος χείρισι, τοὺς τὸν πνευματικὸν βίον βιοῦν ἀξιοῦντας; 30
ἐν εἰρηναίῳ καταστήματι τηρεῖν βούλεται· ως ὅν τὸ τοιοῦτον θεῖον
πολίτευμα οὐ μόνον εἰρηνικῶς τε και ἡσύχως διακυβερνώμενον ἐν
ἀκυμάντῳ γαλήνῃ θεοπρεπῶς διεξάγηται, ἄλλα και τοις ἄλλοις τοῖς

τὸν ταραχώδη βίον θιοῦσι χένηται τὸ πῶς αἴτιον ἀναγωρήσεως; ἐπό τῶν λαϊλάπων τῆς κοσμικῆς ζέλης καὶ σκοτομηνῶν τῆς ταραχώδους ζωῆς πρὸ; τὸν ἀκύμαντον τῆς μεντζικῆς πολιτείας λιμένα καὶ δρυμὸν ἥρεμον τῆς ἀσκήσεως. Νῦν δὲ δισκολῶς τε καὶ δυσέργως τοιοῦτος βίος;
 5 θιοῦται τοῖς ἔλομενοις τοιούτως; θιοῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μέρεσιν οὐ διυτροπίᾳ τινὶ τῶν χρατουντων Χριστιανῶν (μὴ γένοιτο τοῦτο μηδὲ ἐποιτό πφίσιν ἡ Λόγος Χριστέ), ἀλλὰ βίῳ τοῦ τῶν ἀλίων Ἀγαρηνῶν ἐθνους, οὔτινος ἐκχυθέντος καὶ γῆς αχεδὸν ἀπάσης καὶ θαλάσσης ἐπιλαβόμενου καὶ μηδένα τόπον τῆς αύτοῦ ληίσσεως ἀπειράτον καταλιπότος, ἀλλὰ πάντα καταδουλοῦντος καὶ διαφθείροντος συνίην καὶ τὰ ἀνταυθοὶ σεμνεῖα ἐπιχάτως περιπετειν συγχύπεσιν· καὶ γὰρ εἰς τοσοῦτον ἡλθον ἀπορίας ὑπό τε στενοχωρίας ἀρπαγῆς τε καὶ αλγαλωσίας, ὥστε καὶ τὰς οἰκήσεις αὐτὰς ἐν αἷς ἡ θεία πολιτεύεται πολιτεία ώήθησαν καταλιπεῖν ἐρήμους. "Ἐνθεν τοι οὐ μόνον ἡ τῶν ἐν τῷ
 15 τοιούτῳ τάχυματι τῆς ἀσκήσεως ὄντων προθυμίᾳ ἀμβλύνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν βουλομένων τῷ τοιούτῳ καταλόγῳ καταλεγῆναι διάθεσις ἀγαθὴ τὰ μάλιστα είργεται. Τῆς συμφορᾶς δέ γε ταυτησὶ, φεῦ, τίς ἀλλη γείρων; Στενάζειν ἡμῖν ἐπέρχεται τοῖς εἰς τούναντίον τετραμένα ὄρῶσι τὰ πράγματα τάς θ' ὑπὸ τῶν πρώην μεθ' ὅστις σπουδῆς
 25 τα καὶ ἐπιμελεῖας τελεσθείσας, οίκοδομάς ὑπὸ τῶν νῦν ἐγκαταλειμμένας δίκην ακηνῆς τῆς ἐν ἀμπελῶνι, κατὰ τὸ προφητικὸν λογιδρίον, βαρβαρικῆς ἔνεκα βίας. Τίς οὖν τοῦτα ἀκούων μὴ θρηνήσοι γε τὰ
 30 ὄντως θεία καταγγγια οἰς διδουλεύκασι βασιλεῖς τε καὶ αὐτοκράτορες, δοῦλα δὴ γεγονότα τοῖς ἀθέοις, τούς τε χώρους ἐκείνους ἐν οἷς θεία ἐτελίσθησαν ἔργα καταπιπτημένους δὴ ποσὶν ἀνόμων. "Οὐτως
 ἀρ' ἀξια ταυτὶ θρήνων. 'Αλλ' ἐπει τούτων οὗτω διακειμένων, ἀει τὰ
 χείρω προσβαίνε καὶ πανταχόθεν μᾶλλον τῷ καθ' ἡμᾶς χώρῳ μυρία περιειστήκει κακά, γεγόναμεν ὑποτελεῖς φόρου ἀναγκασθέντες τὰ
 μάλιστα τοῖς βαρβάροις. 'Αλλ' οὐδ' οὕτως ἀγεσιν εύρομεν. Πρότερον μὲν γὰρ φανερώς ἡμῶν ὑπὸ αὐτῶν ἀλισκο[μένων]
 οὐ γὰρ ἐν 'Ασιζ, οὐδ' ἐν Αἰγύπτῳ καθ' οὓς
 τοῖς ὁμοίοις σφίσι βαρ[βάροις]

Ε.Υ.Δ.Τ.Κ.Π.
QANNINA 2006

τὸν πρόσωπον ποιούντων ἥπτεται τὸν ἀλευθερούμενον. Νῦν δὲ ἀφανῶς ἀλλάξει τινὲς ἃς τίνας ἔξειπεν οὐχ οἷον τοις καθηξῆσθαι; ἀλλὰ ὡς ἐποξεῖταιν, οὐδέν εστι ὁ μὴ πέπρακτος τούτοις καθηξείταιν. "Οθεν οὖν κακῶς μισχείμενον ὄρῶντες; τὸ καθηξείταιν; οὐδέν είπεν πετεῖται πρὸς ἀποκαλούμενον ὄρθιοδόξων πολιτευματικούς τοὺς μοναχούς Νεόφυτον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, εἰ δύναντο κάκεΐθεν βούθεαν εύρεσθαι τῷ ἡμετέρῳ φεμνείῳ τινά. Δι' ᾧ καὶ διέσυμενα ὄρεῖστε χειρά βούθειας τῷ χώρῳ τούτῳ, ὄρεῖστε μὴ ἵκε λύπης! Μάρτιον γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. Εἰ γάρ τὸ οὖν ὑμῶν τῇ 10 ὑμῶν δεήσεις ὑποκλίνοιτε καὶ τοὺς ὅρ' ὑμῶν λεγομένοις προσέχοιτε. Θραστά γε τὸ τοῦ ἀποστόλου καὶ θείου Εὐαγγελιστοῦ ἐνδιαιτημα διασώσασθε τῶν τε ἐλπίζομένων ἀγαθῶν ἐπιτεύξοισθε καὶ τῶν ἐκείθεν ἀμοιβῶν τοῖς δικαιοῖς πᾶσι οἱ μητάσχοιτε. 'Ο δέ θεός ὁ ἐν τριάδι ὑποστάσεων καὶ μονάδι οὐσιότητος προσκυνούμενος πληθύνων πληθ- 15 θυνεῖ τὰς περιουσίας ὑμῶν πρεσβείας τῆς τὸν Λόγον τεκούσας Χρι- στὸν τὸν ἀληθινὸν θεόν ἀγνῆς Θεομήτορος τοῦ τε θείου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἀμήν' † †

'Ο ταπεινὸς μητροπόλεως Σμύρνης Μεθόδιος ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρ-
χος πάσης Ἀσίας καὶ καθηγούμενος Πάτμου καὶ πρόεδρος παντός 20
Εγαίου πελάγους καὶ οἱ πάντες ἐμοὶ ερωμόναχοι καὶ μοναχοί.

Η'.

'Ἐκλαμπρότατοι καὶ τιμιώτατοι, θεοφύλακτοι, συνιτώτατοι, οὐ-
ράνιοι, θεοσείστες, αὐθένται τῆς θεοφυλάκτου πάσης νήσου Κρήτης, 25
χάρις, είρηνη καὶ εύλογία, ἐπικράτησίς τε κατὰ τῶν ἔχθρῶν εἴη τῇ
πολυχρονίᾳ ὑμῶν αὐθεντείᾳ παρὰ θεοῦ παντοκράτορος. "Ωςπερ διη-
νεκώς τοῦτον αὐτὸν πρεσβεύομεν τῷ ἱεράτῳ καὶ παντοδυνάμῳ θεῷ τὰ
σκῆπτρά τε τῆς ὑμετέρας αὐθεντείας ἐπικρατύνειν καὶ νίκας κατὰ
βαζέρων ἀεὶ παρέχειν ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Χριστιανοὶ διὰ τῆς 30
ὑμῶν σκέπης φυλαττοίμεθα ἐν καιρῷ πειρασμῶν καὶ τῶν χρηζομένων
συμμαχιῶν ἐπιτυγχάνοιεν ἀντί τοιν.

1. πράσινον ὁμόθατα
2. ἄλλαι τινες οἷον
24. ἐκλαμπρότατοι
27. ὑμῶν
28. τοῦταυτὸν
31. ὑμῶν
32. συμμαχεῖσθαι

‘Η ἐκλαυπροτάτη ὑμῶν ςα κύθεντεία γινωσκέτω ἡμᾶς διατελοῦντας ἐν ἰσχάτῃ πενίᾳ τε καὶ ἀνδείᾳ. Επικεδομοῦντες τοῦτῳ τῷ ἀγίῳ ὅρει μονῆν τοῦ ἐν ἀγίαις πατρός ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου, βοηθοῦ δὲ τῆς ἐκλαυπροτάτης ὑμῶν αὐθεντείας, ὅπως ἐν ταύτῃ πρεσβεύεται τὸ θεῖον καὶ ἔξευκτείαται εὐθύνειν καὶ ὄρθιον καὶ αὐξάνειν τὰ πολυχρόνια σκῆπτρά ὑμῶν, χρήζομεν δαπάνης πολλῆς καὶ οὐκ ἔχομεν οὐδὲ δυνάμειθα εύρειν.’ ἐπει γάρ ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν τὰ μάλιστα ἴδερυνεν ὁ δεσπότης μας ἀπαντας τοὺς Χριστιανοὺς ἐν ἐλεημοσύνῃς ἐνεκα ταύτης. ‘Οθεν, ὡς ἐκλαυπρότατοι καὶ εὐσπλαγχνιώτατοι αὐθένται, ἵνα μὴ τὸ θεῖον καὶ ιερὸν τέμενος τοῦτο ἡμίκτιστον μηνη, μὴ ἔγοντες ἡμεῖς αὐτοὶ τί ἀρα καὶ δράσαιμεν ἢ πρὸς τίνας καταφυγούμεν, οὐκ ἀπελπίσαντες προεπίπτομεν ὑμῖν μετὰ πολλῆς παρακλήσεως καὶ ἴκενίας, ὅπως τὸν ἐξ αὐτοῦ ἴνθάδε προσδραμόντα. Κρῆτα προκυνῆσαι τοὺς σεβασμίους τούτους τόπους κύριον Μάξιμον 15 ιερομόναχον Μαγκανάρην, ὃνκερ ἰκετεύσαμεν λίαν ποιῆσαι τὴν ὑπουργίαν ταύτην τῆς ἐλεημοσύνης, συνεργήσητε καὶ βοηθήσητε αὐτῷ ὡς οἶον τε καὶ μηδαμῶς κωλύσητε ἐγχειρίσασθαι, τῆς ἐλεημοσύνης ὅμοιας σὺν αὐτῷ καὶ ἀπασι τοῖς ἀλλοις πνευματικοῖς, οὓς παρακαλοῦμεν μὴ ὀκνῆσαι ἐπὶ τοῖς παροῦσιν αἰτήμασιν.’ Εὰν γοῦν οὗτως πράξητε, οὐκ 20 ἐν ἡμῖν, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν τὸν Χριστόν ὁ τοιούτος καρπός διακρίνει· δε ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ οὐδὲν ἀλλο ἀποτεῖται ἡμῖς; ή αὐτὴν τὴν ἐλεημοσύνην.

‘Ἐλεήσατε τοίνυν καὶ ἡμᾶς τοὺς οἰκοῦντας ἐν τοῖς ἀνόμοις καὶ ἀσεβεσιν ἔθνεσιν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῆτε καὶ εἰς ὄψος ἀνώτερον πάντων τῶν ἔχθρων ἡμῶν ἀρθῆτε παρὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ· φη πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προκύνησις εἰς τοὺς αἰώνας ἀμήν.

“
αφργ απτεμβρίου σ’.

† Γρηγόριος ιερομόναχος καὶ πνευματικός, καθηγούμενος δὲ τῆς σεβαστιας μονῆς τοῦ θαυματουργοῦ Νικολάου καὶ πρεσβευτὴς ἀγρυπνίας ὑψοῦ τὸ κέρας ὑμῶν τῶν εὐσπλαγχνῶν αὐθεντῶν καὶ οἱ οὐκ ἔμοι ιερομόναχοι καὶ μοναχοί πάντες ἰκετευτικῶς ὡς δοῦλοι γράφομεν.

4. ὑμῶν 9. ἐκλαυπρώτατοι 11. δράσαιεν 12. καταφύγουμεν
ἀπολπίσαντες 14. κρίτην 17. οἴον μηδαμῶς